

ANDREI TATARCIUC

cl. a VI-a, Liceul „Literarum”, mun. Chișinău

A fi liber înseamnă a fi bun,
Dar în același timp,
Ca pe-un prizonier al timpului,
M-au expulzat,
M-au trădat,
M-au folosit –
Aceste cuvinte
Rostite de fiecare om
Vrednic, sănătos
Sau prost.

Muza

O cămașă albă acoperă sufletul meu.
Sunt în așteptarea unei noi muze
Care singură își face soarta mai aspră
Alegându-mă pe mine.
Mă simt fericit alături de muza mea.
Cu ea am alunecat în alb.
Cu vremea, cea pe care-am numit-o muză
A devenit iubirea mea.

Culorile trecutului

Fiecare știe cine e.
Vântul care miroase
A libertate îmbată apa,
Valurile-s ca și oamenii care
Au diferite sentimente.
Apa trăiește
Și-și amintește
Culorile trecutului...

Festivalul Legnica cantat,
Mieczysław Górowski

Eu

Lăsând ușa deschisă,
Ies afară.
Bate vântul.
Gust din aerul răcoros,
Scriu o poezie.
Rumeg alfabetul,
Zbor spre întuneric,
Mă gândesc la Mama,
Ajung la lumină viu,
Dar bolnav de emoții.
Cad în pat fără parașută.
Să nu-mi uit cutiuța cu vise.

În fața porții noastre

Lacrimi fierbinți,
Pe zăpada rece,
Cad din ochii tăi rotunzi
Ca două mingi de ping-pong.
Măinile tale biciuite de timp,
Chipul tău care deja
Nu se mai reflectă-n oglinda
Care se numește vreme.
Poate cândva zăpada
Se va topi și mă vei vedea
Deja cu părul cărunt
În fața porții noastre.

Gânduri plutitoare

Singurătatea e pe drum...
Eu, poate,
Voi opri timpul
Fredonând tic-tac,
Tic-tac-ul trist.
Gândurile zboară prin aer...
Ceasul, halucinația timpului,
S-a oprit
Pentru o clipă.